

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Barcelona (Hiszpania) w dniu 21 stycznia 2013 r. — France Telecom España SA przeciwko Diputación de Barcelona

(Sprawa C-25/13)

(2013/C 108/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: France Telecom España SA

Strona pozwana: Diputación de Barcelona

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ograniczenie stosowania opłat z art. 13 dyrektywy o zezwoleniach⁽¹⁾ wyłącznie do właścicieli sieci telekomunikacyjnych w sposób przyjęty w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2012 r.⁽²⁾ może zostać rozciągnięte na jakiegokolwiek inne wynagrodzenie lub świadczenie wzajemne, jakie właściciele majątku publicznego lub prywatnego otrzymują w zamian za instalowanie na ich gruntach lub dobrach urzędów należących do sieci telekomunikacyjnych?
- 2) Czy takie wynagrodzenia i ich płatnicy są określane przez prawo wewnętrzne państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), Dz.U. L 108, s. 21.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawach połączonych C-55/11, C-57/11 i C-58/11 Vodafone España, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia (Bułgaria) w dniu 21 stycznia 2013 r. — Global Trans Lodzhistik OOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Sprawa C-29/13)

(2013/C 108/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia — grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global Trans Lodzhistik OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 243 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny interpretowanego w związku z art. 245 tego rozporządzenia oraz z zasadami prawa do obrony i prawomocności wynika, że dopuszcza on uregulowanie krajowe takie jak art. 220 i art. 211a Zakon za mitnitsite (kodeks celny), zgodnie z którym zaskarżeniu podlega nie tylko decyzja służb celnych, na podstawie której dokonuje się wymiaru dodatkowego długu celnego w celu jego późniejszego poboru i to nawet, gdy w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym może zostać wydana decyzja ostateczna w rozumieniu art. 181a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w celu ustalenia długu celnego?
- 2) Czy art. 243 ust. 2 rozporządzenia nr 2913/92 dotyczącego złożenia środka zaskarżenia należy interpretować w ten sposób, że nie przewiduje on, że dla dopuszczalności postępowania sądowego wpierw ostateczna decyzja musi zostać zaskarżona w drodze środków administracyjnych?
- 3) Czy art. 181a ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nieprzebrania przewidzianego w tym przepisie postępowania z punktu widzenia zasad prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do złożenia sprzeciwu, decyzja organów celnych wydana z naruszeniem tych zasad nie stanowi ostatecznej decyzji w rozumieniu powołanego przepisu, lecz jest jedynie częścią postępowania w sprawie wydania decyzji ostatecznej? Czy w innym przypadku w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym przepis ten należy interpretować w ten sposób, że decyzja wydana z dopuszczeniem się ww. uchybień proceduralnych bezpośrednio podlega sądowej kontroli i sąd ma obowiązek do wydania rozstrzygnięcia w sprawie skargi na nią?
- 4) Czy art. 181a ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym i w świetle zasady proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nieprzebrania przewidzianego w tym przepisie postępowania z punktu widzenia zasad prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do złożenia sprzeciwu, decyzja wydana z naruszeniem tych zasad jest nieważna z powodu istotnych błędów w procedurze, które